

landbrugspolitik, at vi ud af den dagsorden har lært, hvordan man i grunden skal få Enhedslisten over på en anden side, så det siger jeg tak for.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Med hensyn til det sidste kan jeg sige til hr. Jens Kirk, at jeg vil arbejde meget aktivt både her i Folketinget og igennem EU, for at man får afviklet landbrugsstøtten til det danske landbrug og i øvrigt også fiskeri, og det har vi en forespørgsel om her i slutningen af april måned.

Det, jeg gerne også vil svare på, er spørgsmålet om beløbene. Det er klart, at det jo kun er primærproduktionen, vi har kigget på her. Når man så skal kigge på de ekstra værdier, der skabes ved videreforarbejdningen af det, så skal man jo selvfølgelig også have det input med, der ligger i det, og det er et helt andet regnestykke. Men den samlede værdi er de ca. 43 mia. kr., som jeg nævnte. Værdien er 45 mia. kr., og man bruger faktisk 43 mia. kr. til at lave den. Og det er det, jeg synes er et interessant regnestykke. Så reelt lever landmanden faktisk kun af støtten, for alt andet bliver brugt op inden.

Med henblik på hvor mange økologer, der får støtte, så vil jeg sige, at de alle sammen får hektarstøtte plus en omlægningsstøtte i de to første år. Sådan er det. Hvis man skal se på forskningsandelen, vil jeg gætte på, at den er i størrelsesordenen 30 mio. kr. ud af de ca. 600 mio., der er til offentlig forskning om året.

Det, der så yderligere er interessant, er, at jeg foreslår, at støtten fjernes fra økologerne, når de går over til jordrentebrug. Og så vil man på det tidspunkt have en situation, hvor man har dem, der vælger at fortsætte på konventionelt brug, og som vil køre med den støtte fra EU, der så trappes ned med måske en mia. kr. om året, eller hvad det nu ender med, og så har man økologerne ved siden af, som kan komme ind og gå på jordrente og være friholdt fra enhver støtte og have et reelt forhold til deres jordpriser. Og på den måde piller man også efterhånden spekulatøren ud af jordpriserne.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu kan vi nok ikke forvente, at vi kan lære hr. Bent Hindrup Andersen at regne i dag, men det er vel korrekt, at hvis de over 100.000, som er beskæftiget i forædlingsindustrien, ikke fik en vare leveret ved døren, så kunne den mervær-

diskabelse ikke finde sted, og så skal vi altså finde aflønning af disse personer andre steder.

Det er vel også fakta, at alle, som beskæftiger sig med landbrug, stort set aflønnes som direktører undtagen direktørerne selv, altså landmændene.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Tak for et yderligere spørgsmål, for jeg nåede ikke at svare på det første. Hvor mange mia.? Ja, det er ca. små 100 mia. kr., der siden 1972 er givet i EU-støtte til dansk landbrug alt i alt over den periode.

Endelig med henblik på følgeindustrien, som jeg kalder det, mener jeg, at den skal fortsætte med at udbygges, og den skal være meget mere forfinet, og der skal efter min opfattelse være mere forarbejdning i den, end der er i dag. Så hvis vi begynder at snakke om en forarbejdning af de økologiske varer, så vil der være endnu mere beskæftigelse både i følgeindustrien og i landbruget i øvrigt. Det er det, der kommer ud af at lave en mere kapitalekstensiv produktion i stedet for en kapitalintensiv produktion, hvor man lægger alle pengene over i kemiindustrien og i finansieringsinstitutterne.

Addi Andersen (CD):

Ser man på kurven, som viser udviklingen i antallet af selvstændige landbrug inden for de sidste 50 år, kan man se, at antallet af landbrug er faldet voldsomt, og arealerne af de aktive landbrug selvfølgelig så er steget tilsvarende meget. Mange begræder udviklingen, men den er jo ikke til at stoppe. Man kan blive nødt til at indse, at de små enheder har svært ved at være driftsøkonomisk bæredygtige, og det gælder for landbruget som for så mange andre erhverv.

Priser og konjunkturer svinger selvfølgelig hele tiden en del, men nogen hemmelighed er det jo ikke, at kvægavlerne i Danmark i nogle år ikke har haft alt for gode resultater. Derfor er der også god grund til, at kvægavlerne ser på, hvordan de kan rationalisere driften bedst muligt, og hvordan de kan minimere omkostninger og øge chancen for at skabe sig et økonomisk overskud.

Men det er jo ikke fuldstændig det vilde vesten. Hvad enten vi taler malkekvæg eller kødkvæg, skal kvægdriften opfylde nogle ret skræppe dyreetiske krav, og de regler er i Danmark heldigvis, vil jeg næsten sige, mere restriktive end i de fleste af vore nabolande.